

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

13 lutego

№ 10.

Rok 1936.

TREŚĆ:

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Poz.: 96—Spraw Wewnętrznych, Spraw Wojskowych oraz Przemysłu i Handlu z dnia 27 stycznia 1936 r. o broni białej i o ograniczeniach handlu bronią	211
97—Skarbu z dnia 28 stycznia 1936 r. o obliczeniu i poborze nadzwyczajnej daniny majątkowej w I grupie kontyngentowej w 1936 roku	212
98—Skarbu z dnia 10 lutego 1936 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o zryczałtowaniu podatku przemysłowego od obrotu dla drobnych przedsiębiorstw	213
99—Przemysłu i Handlu z dnia 30 stycznia 1936 r. o organizacji przymusowej „Polski Eksport Naftowy”	218
100—Sprawiedliwości z dnia 6 lutego 1936 r. o zmianie rozporządzenia w sprawie organizacji zakładów dla niepoprawnych przestępców	220
101—Sprawiedliwości z dnia 6 lutego 1936 r. o ustaleniu liczby i siedzib sędziów śledczych w okręgu Sądu Okręgowego w Zamościu	220

OŚWIADCZENIA RZĄDOWE:

Poz.: 102—z dnia 6 grudnia 1935 r. w sprawie rozciągnięcia na terytorjum Północnego Borneo postanowień traktatu z dnia 11 stycznia 1932 r. między Polską a Wielką Brytanią o wydawaniu zbiegłych przestępców	220
103—z dnia 7 stycznia 1936 r. w sprawie złożenia przez Chili dokumentu ratyfikacyjnego konwencji, dotyczącej umowy najmu marynarzy z dnia 24 czerwca 1926 r.	221
104—z dnia 7 stycznia 1936 r. w sprawie złożenia przez Chili dokumentu ratyfikacyjnego międzynarodowej konwencji w sprawie wieku dopuszczania dzieci do pracy w rolnictwie z dnia 16 listopada 1921 r.	221
105—z dnia 7 stycznia 1936 r. w sprawie złożenia przez Chili dokumentu ratyfikacyjnego międzynarodowej konwencji w sprawie pośrednictwa pracy dla marynarzy z dnia 10 lipca 1920 r.	221
106—z dnia 7 stycznia 1936 r. w sprawie przystąpienia Łotwy do układu dotyczącego sygnałów morskich i układu dotyczącego latarniowców, które nie znajdują się na swych normalnych miejscach postoju, z dnia 23 października 1930 r.	221

OBWIESZCZENIE MINISTRA

Poz.: 107—Skarbu z dnia 22 stycznia 1936 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast	222
---	-----

96.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW SPRAW WEWNĘTRZNYCH, SPRAW WOJSKO- WYCH oraz PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 27 stycznia 1936 r.

o broni białej i o ograniczeniach handlu bronią.

Na podstawie art. 3 i art. 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. — prawo o broni, amunicji i materiałach wybuchowych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 807) — postanawia się co następuje:

§ 1. Przepisy prawa o broni, amunicji i materiałach wybuchowych rozciąga się na następujące rodzaje broni białej:

- broń białą wszelkiego rodzaju, ukrytą w przedmiotach, nie mających wyglądu broni (w laskach, parasolach, kijach i t. p.);
- pałki giętkie (gumowe, sprężynowe, skórzanne i t. p.), zaopatrzone w zakończenie z ciężkiego i twardego materiału lub zawierające wkładki z takiego materiału (kastety);
- boksery metalowe wszelkiego rodzaju i pierścienie palcowe kolczaste lub zaopatrzone w guzy, żeberka i t. p.

§ 2. (1) Przepisy rozdziału V prawa o broni, amunicji i materiałach wybuchowych rozciąga się na następujące rodzaje broni białej, o ile chodzi o jej noszenie:

- szable, szpady, bagnety, lance i piki;

- b) sztylety wszelkiego rodzaju oraz noże o długości ostrza ponad 10 cm, sztywno osadzone na trzonku i ostro zakończone;
- c) noże składane o długości ostrza ponad 10 cm zaopatrzone w urządzenia, utrzymujące je po otwarciu sztywno na trzonku i ostro zakończone;

(2) Postanowienia ustępu 1 pkt. b) i c) nie mają zastosowania do:

- a) nożów (kordelasów), przeznaczonych do celów myśliwskich, o ile chodzi o noszenie ich w związku z wykonywaniem prawa polowania przez osoby, posiadające karty łowieckie;
- b) takich rodzajów nożów, sztyletów i t. p., które są używane do celów zawodowych, o ile chodzi o noszenie ich przez osoby, wykonywujące dany zawód, w związku z jego wykonywaniem.

§ 3. (1) Zakazuje się handlu następującymi rodzajami broni:

- a) wszelkiego rodzaju bronią, ukrytą w przedmiotach, nie mających wyglądu broni;
- b) pistoletami wszelkiego rodzaju z pochwami, służącymi jako kolby lub z dodatkową kolbą;
- c) bronią białą, wymienioną w § 1 pkt. b) i c).

(2) Właściwa wojewódzka władza administracji ogólnej może w przypadkach wyjątkowych udzielić poszczególnym przedsiębiorstwom handlu bronią pozwolenia na sprzedaż broni, wymienionej w ustępie 1, na warunkach w pozwoleniu określonych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 30 dni po dniu ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Wł. Raczkiewicz*
 Minister Spraw Wojskowych: *Kasprzycki*
 Minister Przemysłu i Handlu: *Roman Górecki*

97.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 28 stycznia 1936 r.

o obliczeniu i poborze nadzwyczajnej daniny majątkowej w I grupie kontyngentowej w 1936 roku.

Na podstawie art. 8 ust. 1 i art. 12 ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o nadzwyczajnej daninie majątkowej (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 248) zarządzam co następuje:

§ 1. Nadzwyczajną daninę majątkową obliczają w I grupie kontyngentowej — w powiatach, stanowiących okrąg jednego urzędu skarbowego — urzędy skarbowe, w których okręgu są położone grunty, podlegające nadzwyczajnej daninie majątkowej; jeżeli powiat jest podzielony na dwa lub więcej okręgów urzędów skarbowych — urzędy skarbowe, właściwe dla obliczania progresji w państwowym podatku gruntowym.

§ 2. Kwoty nadzwyczajnej daniny majątkowej, obliczone na 1936 rok, płatne są w następujących terminach:

- a) w terminie do dnia 30 kwietnia 1936 r. włącznie — od płatników podatku grunto-

wego, opłacających w 1936 r. państwowy podatek gruntowy ponad 25 zł do 60 zł rocznie bez regresji — zaliczka w wysokości 11% podatku gruntowego bez regresji, zaś od płatników podatku gruntowego, opłacających w 1936 r. państwowy podatek gruntowy ponad 60 zł rocznie bez regresji — zaliczka w wysokości 22% państwowego podatku gruntowego bez regresji, oraz

- b) w terminie do dnia 30 listopada 1936 r. włącznie tak od jednych jak i od drugich płatników — różnica między ostateczną kwotą daniny, obliczoną na 1936 r., a uiszczoną przedtem zaliczką.

§ 3. 1) O wysokości nadzwyczajnej daniny majątkowej zawiadamia się płatników przez doręczenie im nakazów zapłaty według ustalonych wzorów.

2) Nakazy zapłaty doręcza się płatnikom w terminie do dnia 15 listopada 1936 r. włącznie.

3) W razie doręczenia nakazów zapłaty po terminach wyznaczonych w ust. 2, kwota nadzwyczajnej daniny majątkowej jest płatna w ciągu dni 30, licząc od dnia następnego po doręczeniu.

4) O wysokości zaliczki, płatnej w myśl § 2 lit. a) zawiadamia się płatników pisemnie. Zawiadomienia doręcza się w terminie do dnia 15 kwietnia 1936 r. włącznie. W razie doręczenia zawiadomienia po 15 kwietnia 1936 r. zaliczka jest płatna w ciągu dni 30, licząc od dnia następnego po doręczeniu.

§ 4. 1) Od nakazów zapłaty na nadzwyczajną daninę majątkową służy płatnikom prawo odwołania się w terminie dni 30, licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu zapłaty. W odwołaniu jednak można podnosić jedynie zarzuty co do braku obowiązku uiszczania nadzwyczajnej daniny majątkowej.

2) Odwołania, w których płatnik, nie zaprzeczając obowiązku podatkowego, zaskarża tylko podstawę obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej, pozostawia się bez rozpatrzenia.

3) Natomiast zmiany w wysokości państwowego podatku gruntowego, orzeczone w normalnym toku instancji w myśl obowiązujących przepisów o państwowym podatku gruntowym, pociągają za sobą z urzędu zmianę w wysokości nadzwyczajnej daniny majątkowej.

4) O zmianach w wysokości nadzwyczajnej daniny majątkowej w myśl ust. 3 zawiadamiają władze skarbowe płatników z urzędu.

5) Omyłki rachunkowe w obliczeniu nadzwyczajnej daniny majątkowej prostują władze skarbowe z urzędu lub na wniosek płatnika.

§ 5. 1) Odwołania wnosić należy do tej władzy skarbowej, która wydała nakaz zapłaty; rozstrzyga je władza skarbową bezpośrednio wyższej instancji.

2) Odwołania wniesione po terminie oraz odwołania, o których mowa w § 4 ust. 2, pozostawia bez rozpatrzenia władza skarbową, do której wpłynęło odwołanie.

3) Upoważnia się dyrektorów izb skarbowych do darowania skutków przekroczenia terminu do wniesienia odwołania, jeżeli przekroczenie terminu